

KINH PHƯƠNG QUẢNG ĐẠI TRANG NGHIÊM

QUYỂN 2

Phẩm 5: GIÁNG SINH

Lúc bấy giờ, Phật nói với các vị Tỳ-kheo:

–Bồ-tát đã vì chư Thiên, loài người diễn nói chánh pháp, khuyến khích khai bày chỉ rõ khiến họ thêm phấn khởi.

Rồi Bồ-tát nói với Thiên chúng:

–Ta nên dùng hình tượng nào để giáng sinh xuống cõi Diêm-phù-đề?

Nhiều vị Thiên tử lần lượt lên tiếng, người thì cho là nên dùng hình tượng đồng tử, người thì bảo nên lấy hình tượng Thích, Phạm, người thì cho rằng nên chọn hình tượng như chư Thiên cõi trời thần diệu (Mahà rājī karūpa), người thì nói rằng phải dùng hình tượng như các thần A-tu-la, Càn-thát-bà, Ca-lâu-la, Khẩn-na-la, Ma-hầu-la-già... người thì cho là nên chọn hình tượng như chư Thiên Nhật Nguyệt, lại có người bảo nên dùng hình tượng như Kim sí điều..., các vị Thiên tử đã đưa ra rất nhiều hình tượng như thế. Lúc ấy, trong hội chúng có một vị Thiên tử tên Thắng Quang, xưa kia đã từng ở cõi Diêm-phù-đề làm vị Bà-la-môn, đối với đạo pháp Vô thượng Bồ-đề tâm không hề thoái chuyển, lúc đó lên tiếng cho rằng, trong luận Vi-đà (Veda) đã nói rõ, Bồ-tát giáng sinh nên dùng hình tượng voi để nhập thai mẹ. Vị Thiên tử ấy liền nói bài kệ:

*Bồ-tát giáng trần
Nên dùng hình voi
Doan chánh oai đẹp
Đánh đầu màu hồng
Trắng sạch thanh tịnh
Như pha lê trong
Gồm đủ sáu ngà
Vàng khắc tô điểm
Điềm lành tối thượng
Vi-đà đã nêu
Ba mươi hai tướng
Sắp sinh cõi người.*

Phật bảo các vị Tỳ-kheo:

–Bồ-tát lúc đó đang ở cõi trời Đâu-suất, vì sắp giáng sinh nên quan sát khắp cõi Diêm-phù-đề, thấy rõ nơi cung điện của vua Du-đầu-đàn hiện ra trước tám sự kiện tốt lành. Tám hiện tượng ấy là những gì? Một là trong vương cung bỗng nhiên trở nên trong sạch, không rưới nước quét dọn mà vẫn không hề có các thứ bụi bặm ứ đọng, sỏi sạn bừa bãi cùng muỗi nhặng, ốc sên và các loại côn trùng... trái lại mọi nơi đều có hoa đẹp giăng rải nhiều vòng, mùi hương tỏa ra thom ngát; hai là từ trong rừng Tuyết sơn, từng đàn chim bay về tụ tập, đủ loại chim lạ màu sắc khác nhau, lông cánh đều tươi đẹp, chúng tha hồ bay nhảy tung tăng khắp các cung điện lầu gác, mái hiên, cửa sổ, xà cột, kêu hót vui hòa thỏa thích; ba là cũng trong vương cung ấy, cây cỏ hoa lá như đồng loạt nở rộ xanh tươi; bốn là các ao hồ trong vương cung đều xuất hiện vô

số hoa sen, hoa lớn như bánh xe có đến trăm ngàn cánh óng ánh che phủ trên mặt nước; năm là trong vương cung các vật dụng châu báu tự nhiên hiện ra rất nhiều, lại có cả bơ dầu, mật cùng nhiều loại có vị tuyệt ngon, đem dùng hầu như không bao giờ hết; sáu là trong vương cung, các thứ nhạc khí như ống tiêu, ống sáo, các loại đàn cầm, đàn sắt kiểu cũ kiểu mới, không gõ tấu mà phát ra các loại âm thanh vi diệu; bảy là trong vương cung các kho báu đều đầy ắp nào là vàng bạc, lưu ly, xa cừ, mã não, ma-ni, san hô...; tám là từ nơi vương cung tỏa ra một vàng ánh sáng lớn át hẳn ánh sáng của mặt trời, mặt trăng, ai nhìn ngắm vàng ánh sáng ấy thân tâm đều an lạc, cho là điều chưa từng có. Đó là tám hiện tượng tốt lành đã hiện ra nơi vương cung vua Du-đầu-đàn. Lúc này Hoàng hậu của vua là Thánh hậu Ma-da, tám gọi trang điểm, xoa các loại thiên hương, mặc y phục quý giá đẹp đẽ, các thứ châu báu mang theo nơi người làm tăng thêm vẻ đẹp trang nghiêm quý phái, hoan hỷ thư thái, thân tâm thanh tịnh, dẫn đoàn thể nữ tùy tùng một vạn người, đi dạo trong điện âm nhạc, đến thẳng chỗ vua Du-đầu-đàn, ở nơi phía phải nhà vua, nhẹ bước lên tòa lưới quý báu trang nghiêm. An tọa xong, Thánh hậu mỉm cười, nét mặt thật tươi tỉnh, đọc bài tụng:

*Lành thay, Đại vương mong chấp thuận
Nay thiếp xin tỏ bày nguyện lớn
Tâm nhân từ theo đấng khởi luân
Thiếp đang trì tám thanh tịnh giới
Chẳng hại muôn loài như yêu mình
Ba nghiệp, mười thiện thường an tĩnh,
Tâm xa lìa dục nịnh, ghét ganh.
Mong vua với thiếp đừng sinh nhiễm
Nghe giới cấm này chẳng vui lòng
Sợ vua nhiều kiếp thêm buộc khổ
Chỉ mong thuận cho thiếp ở riêng
Cung điện hương hoa tự tô điểm.
Thường vây quanh, có thể nữ hiền
Tấu nhạc đàn ca diễn pháp âm
Hết thấy kẻ ác truyền xa thiếp
Hương hoa dâm uế đều không hưởng
Tất cả tội được miễn, tha.
Các nhà ngục nay nên trống vắng
Mở đàn lớn bảy ngày bảy đêm
Cứu giúp nghèo đói được no đủ
Giáo hóa nẻo chánh, nhẹ lao dịch
Khiến mọi công đường dứt kiện tranh
Người người cùng hướng về từ tâm
Như lên Đạo-lợi vườn Hoan hỷ
Thương xót thế gian như con mình
Pháp dạy như thế rất an lạc.
Vua nghe lời ấy, lòng vui thích
Mọi điều ước nguyện đều chấp thuận.
Truyền các quan tể tỳ hoàng cung
Cờ, lọng hoa hương khéo trang hoàng
Lại lệnh hai vạn quân dừng mãnh*

*Đủ cả kiếm kích theo phòng vệ.
Thế nữ đàn ca hầu giúp vui
Anh lạc châu báu tự trang điểm
Giường ngọc tòa báu phủ lụa là
Ngựa nơi thắng điện như Thiên nữ.*

Phật nói với các vị Tỳ-kheo:

–Lúc ấy Tứ Thiên vương, Thích Đề-hoàn Nhân và các vị Thiên chủ ở các cõi Dạ-ma thiên, Đâu-suất-đà thiên, Lạc biến hóa thiên, Tha Hóa tự tại thiên, Phạm chúng thiên, Phạm phụ thiên, Diệu quang thiên, Thiểu quang thiên, Quang nghiêm thiên, Tịnh cư thiên, A-ca-ni-trá thiên, Ma-hê-thủ-la thiên, vị chủ thế giới Ta-bà là Phạm Thiên vương... cùng với vô lượng trăm ngàn Thiên chúng đều vân tập đông đủ đến chỗ Bồ-tát cùng nhau thưa:

–Bồ-tát hướng ý sắp sửa giáng sinh, chư Thiên chúng tôi không theo Ngài hầu hạ. Ngài xuống cõi thế, chúng tôi không biết khi nào Ngài quay lại và cũng không biết ân nuôi dưỡng sắp tới, ai sẽ có thể được nhận theo hộ vệ, hầu hạ Bồ-tát xuống cõi Diêm-phù-đề. Từ lúc Ngài vào thai mẹ, rồi thai lớn lên, ở tuổi thiếu niên, tuổi thanh niên trưởng thành vui chơi hưởng thụ, đến khi xuất gia tu khổ hạnh, rồi tới Bồ-đề tòa hàng phục ma quân, thành Phật, chuyển bánh xe Pháp, thị hiện thần lực diệu dụng, từ cõi trời Đao-lợi trở lại chốn Diêm-phù, nhập Niết-bàn, chư Thiên chúng tôi sẽ xin hết lòng hộ vệ chẳng lúc nào rời.

Bấy giờ các vị Thiên tử cùng nhau đọc bài tụng:

*Chúng tôi ai được nhận
Hoan hỷ theo Bồ-tát
Phước đức được tăng thêm
Cũng được danh dự lớn
Nếu cầu cõi Đao-lợi
Thắng diệu luôn an lạc
Các thế nữ quây quần
Nên theo Thanh tịnh nguyệt
Nếu cầu Diệu viên lâm
Xứ đẹp thường vui thích
Đất báu vàng, hoa điểm
Nên theo Ly cấu quang
Nếu cầu voi, ngựa, xe
Dạo nơi vườn Hoan hỷ
Chúng thế nữ quây quần
Nên theo Đại trượng phu.
Nếu cầu Dạ-ma thiên
Cùng cõi trời Đâu-suất
Nơi sinh thường cung kính
Nên theo Đại danh xưng
Nếu cầu Hóa lạc thiên
Tự tại chốn cung phòng
Du hý vui biến hóa
Nên theo bậc Công đức.
Nếu cầu làm Ma vương
Lìa bỏ mọi tâm độc*

Thần biến khắp mọi cõi
Nên theo bậc Lợi ích.
Nếu cầu vượt Dục giới
Trụ Phạm cung thắng diệu
Tu tập bốn Đẳng tâm
Nên theo bậc Thiên định.
Nếu cầu sinh nhân gian
Thọ phước báu Luân vương
Bảy báu từ tâm đến
Nên theo bậc Ly dục
Nếu cầu bậc Vương vị
Trưởng giả cùng cư sĩ
Giàu sang không thù địch
Nên theo Vô thượng sĩ.
Nếu cầu đại phú quý
Đoan chánh và danh dự
Giáo lệnh đầy uy đức
Nên theo bậc Phạm âm
Nếu cầu báu Trời, Người
Ba cõi đều an ổn
Thiền cùng Tuệ vô lậu
Nên theo pháp tự tại
Nếu cầu dứt tham dục
Cùng diệt mọi sân si
Chỉ đạm bạc tịch tĩnh
Nên theo Bạc Điều Tâm
Nếu cầu Nhất thiết trí
Thanh văn cùng Duyên giác
Sư tử hống mười phương
Nên theo biển công đức
Nếu cầu khỏi nẻo ác
Mở các cửa cam lộ
Liên gập Bát chánh đạo
Nên theo lìa đường hiểm
Nếu cầu thấy chư Phật
Lãnh hội pháp vi diệu
Cùng mong các phước báu
Nên theo công đức tạng
Nếu cầu lìa phiền não
Sinh già bệnh chết khổ
Thanh tịnh như hư không
Nên theo Bạc Ly Nhiễm
Nếu cầu được kính trọng
Đức hạnh tướng tốt đủ
Tự tha cùng hóa độ

*Nên theo Bạc An Lạc
Nếu cầu Giới Định Tuệ
Pháp vi diệu khó đạt
Bậc trí mau giải thoát
Nên theo Đại Y Vương.
Nếu cầu vô lượng đức
Cứu cánh đều viên mãn
Cùng đạt cõi Niết-bàn
Nên theo thành tựu Trí.*

Bấy giờ, chư Thiên trong chúng hội đều nghe rõ bài kệ ấy. Có đến bốn vạn tám ngàn vị trời ở cõi Tứ Thiên vương thiên, trăm ngàn vị trời ở cõi Đao-lợi thiên, trăm ngàn vị trời ở cõi Dạ-ma thiên, các cõi Đâu-suất thiên, Hóa lạc thiên, Tha hóa tự tại thiên cũng có số lượng chư Thiên như vậy, lại có sáu vạn Thiên ma vốn tích tụ phước đức từ kiếp trước, sáu vạn tám ngàn vị trời cõi Phạm chúng thiên, cho đến cõi A-ca-ni-trá thiên cũng có số lượng Thiên tử gần tới trăm ngàn vị. Số Thiên tử như thế đã đến trước ở trong chúng hội. Ngoài ra, còn có chư Thiên các phương khác Đông, Tây, Nam, Bắc, trên, dưới với số lượng không tính hết cũng đều đến tụ hội. Lúc đó vị Thiên tử đứng đầu trong hội chúng đọc bài tụng:

*Các vị nay nên nghe
Tâm ta đã quyết định
Bỏ dục cùng thân thông
Thiền Tam-muội an lạc
Cùng theo Bạc Tối Thắng
Giáng sinh nơi thai mẹ
Khiến ngăn chặn mọi ác
Thường làm kẻ ủng hộ
Dùng âm nhạc diệu kỳ
Ca ngợi biển công đức
Khiến trời, người hoan hỷ
Khởi tâm đạo vô thượng.
Trời, người nghe lời ấy
Hoan hỷ dứt các nạn
Tung khắp hoa Mạn-đà
Cùng các thứ hoa quý
Lại xông hương trầm thủy
Cúng dường Bạc Phước Tịnh
Bồ-tát ở trong thai
Chẳng vươngng ba cấu nhiễm
Vượt khỏi sinh, lão tử
Đạt được đạo tận cùng
Chúng ta giữ tâm tịnh
Cùng theo Bạc Tuệ Giác
Các Thiên vương Thích, Phạm
Lúc thấy bảy bước đi
Dùng tay nâng hương thủy
Tắm bạc Thánh vô cầu*

*Theo thể gian mà làm
Trời Người đạt phước lớn.
Chốn đục thường không nhiễm
Vượt thành bỏ ngôi báu
Chúng ta nguyện theo cùng
Lót cỏ ngôi Đạo tràng
Hàng ma thành Chánh giác
Giảng thuyết pháp Vô thượng
Phật sự thông ba cõi
Cam lộ thấm muôn loài
Cho đến nhập Niết-bàn
Luôn theo không rời bỏ.*

Phật bảo các vị Tỳ-kheo:

–Vô số Thiên nữ ở cõi Đục chiêm ngưỡng thân tướng vi diệu của Bồ-tát, đang chuẩn bị giáng sinh nên họ cùng bàn với nhau, bậc nữ nhân nào làm mẹ Bồ-tát tất phải đầy đủ thắng đức, mới kham nổi việc mang thai bậc Tôn giả. Vị nữ nhân ấy hẳn được mọi người mến mộ, hết lòng yêu kính. Bồ-tát nhờ phước báu sẵn có đạt được thần thông, thân sinh theo ý mình. Từ cung trời Đâu-suất, chỉ trong một khoảng sát-Na là đến thành Ca-tỳ-la, kinh đô của vua Du-đâu-đàn. Kinh thành ấy chu vi rộng lớn, vườn cây ao hồ đều trang nghiêm thù thắng như cung điện của đức Đế Thích. Trong nội cung có một điện lớn tên Trì quốc, Thánh hậu Ma-da ngự ở cung điện ấy, mọi vật được bày trí trong đó đều trang nghiêm đẹp đẽ, như tòa lên một sự thanh tịnh, không cấu nhiễm, trong sáng linh thiêng. Thánh hậu mặc Thiên y, đeo chuỗi Anh lạc đều là những thứ quý giá tăng thêm đáng vẻ quý phái đáng kính. Khi ấy các Thiên nữ đã tới cung điện đó, trụ nơi hư không, chiêm ngưỡng dung nhan Thánh hậu, phát ra lời kệ:

*Các Thiên nữ Đục giới
Quán thân diệu Bồ-tát
Đều cùng nhau suy nghĩ:
Mẹ Bồ-tát ra sao
Vòng hoa tay giữ chặt
Hương xông cùng xoa khắp
Hoan hỷ đến hoàng cung
Chấp tay lòng cung kính
Dung mạo rất xinh đẹp
Chân tay thật ưa nhìn
Thấy ngự nơi giường quý
Tâm lành, quán lý thật
Cõi trần diệu dường này
Trên trời chưa có được
Chúng tôi thường tự nghĩ
Thiên nữ là thù thắng
Nay thấy dung nhan này
Tự sinh lòng hổ thẹn.
Công đức rất trang nghiêm
Dung nhan thật đoan chánh
Nếu không có đức này*

Đâu làm Bồ-tát mẫu.
Ví như ngọc vô giá
Đặt nơi vật báu tịnh
Mẹ Bồ-tát như vậy
Cưu mang Bạc Thắng Đức
Người gặp sinh hoan hỷ
Tâm luôn vui không chán
Diện mạo luôn đoan trang
Thân tướng như ngài sáng
Như trăng tại hư không
Nhìn người ý thanh tịnh
Như mặt trời rực sáng
Như vàng ròng tinh luyện
Chiêm ngưỡng mẹ Bồ-tát
Tướng hảo cũng như trên.
Tóc thơm lại mềm mại
Óng ánh màu ong huyền
Răng trắng màu sao trời
Mắt như lá sen xanh
Đi đứng thật uyển chuyển
Tay chân đều nghiêm chánh
Cõi trời có ai hơn
Nhân gian nào sánh được
Xem xét kỹ như thế
Nhiều phải, tung hoa hương
Tán thán tên Phật mẫu
Trở về nơi cõi trời
Lúc ấy Tứ hộ thế
Thích phạm cùng Dục thiên
Và với Tám bộ chúng
Đều đến quanh mẹ Phật
Chư Thiên đều cùng thấy
Bồ-tát sắp giáng sinh
Cùng đem nhiều hương hoa
Vui mừng đến trước mặt
Chấp tay đánh lễ thưa
Thời giáng sinh đã tới
Vua Sư tử hiện tại
Xót thương sinh cõi đời.

Phật bảo các vị Tỳ-kheo:

–Lúc Bồ-tát sắp sửa giáng sinh, phương Đông có vô lượng trăm ngàn Bồ-tát, đều là bậc Nhất sinh bổ xứ cùng tới cung trời Đâu-suất để cúng dường Bồ-tát. Các phương Nam, Tây, Bắc bốn hướng trên dưới, tất cả các vị Bồ-tát như thế cũng đều đến đó để cúng dường. Rồi cả mười phương thế giới, các vị Thiên tử các cõi Tứ Thiên vương thiên, Tam thập tam thiên, Dạ-ma thiên, Đâu-suất-đà thiên, Lạc biến hóa thiên, Tha hóa tự tại thiên... mỗi vị đều dẫn theo bốn vạn

tám ngàn Thiên nữ, trước sau lần lượt nhiều quanh cung trời Đâu-suất, tấu nhạc đàn ca cúng dường Bồ-tát.

Bấy giờ Bồ-tát ngự tại Đại lâu các, ngồi nơi tòa Sư tử Chúng đức sở sinh thắng tạng (*Kho tàng siêu việt sinh ra tất cả công đức*), còn các vị Bồ-tát kia cùng với vô lượng trăm ngàn vạn ức na-do-tha chư Thiên vây quanh cúng dường Bồ-tát, hết lòng cung kính tôn trọng ca ngợi. Ngay khi ấy, Bồ-tát ở nơi cung trời Đâu-suất tối thắng liền giáng sinh xuống cõi Diêm-phù-đề.

Lúc Bồ-tát sắp giáng sinh, từ thân tướng phóng ra luồng ánh sáng chưa từng có, chiếu khắp Tam thiên đại thiên thế giới, đến trong cõi u minh khiến cho ánh sáng của mặt trời mặt trăng lu mờ hẳn, chỉ còn luồng ánh sáng lớn ấy chiếu sáng mà thôi. Chúng sinh ở cõi u tối ấy đều trông thấy nhau, cùng bảo: “Do đâu mà bỗng dưng trong cõi này lại hiện ra các chúng sinh khác”. Cùng lúc khắp Tam thiên đại thiên thế giới hiện ra sáu cách chấn động, gồm đến mười tám hiện tượng. Đó là dao động, dao động mạnh, dao động rất mạnh; đánh gõ, đánh gõ mạnh, đánh gõ rất mạnh; di chuyển, di chuyển nhanh, di chuyển rất nhanh; vọt lên, vọt lên cao, vọt lên rất cao; phát ra âm thanh, phát ra âm thanh lớn, phát ra âm thanh rất lớn; cõi biên cử lên thì cõi giữa im lặng, cõi giữa cử lên thì cõi biên im lặng; phương Đông cử lên thì phương Tây im lặng, phương Tây cử lên thì phương Đông im lặng; phương Nam cử lên thì phương Bắc im lặng, phương Bắc cử lên thì phương Nam im lặng. Lúc đó tất cả chúng sinh khi nghe được các thứ âm thanh ấy đều vui mừng phấn chấn, yêu thích thanh tịnh, sung sướng tột độ, ca ngợi hết lời, không một chúng sinh nào kinh động sợ hãi. Cả đến Phạm thích hộ thế, ánh sáng mặt trời mặt trăng như không còn xuất hiện. Hết thầy chúng sinh ở các cõi địa ngục, ngạ quỷ, súc sinh nhờ công đức ấy mà được an ổn, không một chúng sinh nào trong khoảng thời gian này bị lòng tham, sân hận, si mê cũng như các thứ phiền não bức bách. Trái lại, tất cả đều khởi lên tâm từ bi thương xót muốn đem lại lợi ích cho nhau, xem nhau như cha mẹ, anh em thân thuộc. Đồng thời, các thứ nhạc khí ở cõi trời, người chẳng tấu mà tự phát ra âm thanh. Vô lượng chư Thiên đầu đội, hai tay nâng cao những tòa lâu các vi diệu, lại có vô lượng trăm ngàn Thiên nữ vây quanh hòa tấu Thiên nhạc và trong lời nhạc đó phát ra bài kệ thâm diệu tán dương công đức của Bồ-tát:

*Tôn giả tu tập qua nhiều kiếp
Các thứ tịnh nghiệp đều viên mãn
Trụ nơi lý chân chánh thù thắng
Nay được trời người đều cúng dường
Vô lượng câu-chi kiếp từ trước
Bố thí cả vợ con dẫu yêu
Do phước thí nay đạt thắng báu
Nên được chư Thiên dâng hoa hương
Tự hại thân mình để bố thí
Tâm Từ cứu loài chim sắp chết
Lại nhờ hạnh thí được thắng báu
Thường khiến ngạ quỷ được no đủ.
Tôn giả trải qua vô biên kiếp
Kiên trì tịnh giới chưa từng rời
Do phước trì giới đạt thắng báu
Làm cho cõi ác dứt khổ đau.
Vô lượng kiếp tôn giả trải qua
Cầu giác ngộ nên hành nhẫn nhục*

Do phước nhãn nhục đạt thắng báu
Nên khiến Trời, Người cùng mến thương.
Tôn giả trải qua vô lượng kiếp
Trộn tu tinh tấn không ngừng nghỉ
Do phước tinh cần đạt thắng báu
Thân tướng đoan nghiêm như Tu-di.
Tôn giả trải qua vô lượng kiếp
Thường dứt kết sử, tu pháp định
Do phước thiền định đạt thắng báu
Nên khiến đời này dứt phiền não.
Tôn giả trải qua vô lượng kiếp
Tu tập trí tuệ dứt vọng mê
Do trí Bát-nhã đạt thắng báu
Khiến cho thanh tịnh thêm sáng ngời.
Áo giáp Từ bi trừ phiền não
Vì thương thế gian nên giáng sinh
Chứng đắc Hỷ, Xả pháp thượng diệu
Được cả ba cõi cùng kính lễ
Dùng đước trí tuệ đầy ánh sáng
Tịnh trừ si ám cùng tội lỗi
Tam thiên đại thiên đều hướng về
Đại Tôn Sư Mâu-ni kính lễ
Thắng tuệ thần túc được viên thông
Thấy nghĩa chân thật nên thị hiện
Tự giải thoát, độ người giải thoát
Kính lễ Bạc Sư năng độ tận
Tùy thuận thế gian hiện thân trần
Nhưng chẳng bị thế pháp nhiễm hoặc.
Hết thấy chúng sinh nếu thấy nghe
Được mọi lợi ích không thể bàn
Hướng chỉ được hiểu tôn diệu pháp
Vui tin tưởng sinh bao điều thiện
Cõi trời Đâu-suất như u ám
Cõi Diêm-phù vàng dương sắp hiện
Phiền não cùng nhiều thứ tối mê
Tôn giả độ cho đều tỉnh ngộ.
Thành Ca-tỳ-la càng hưng thịnh
Vô lượng chúng chư Thiên vây quanh
Thiên nữ mỹ miều tấu Thiên nhạc
Âm thanh vi diệu vang khắp thành
Mẹ Phật thân sắc càng nghiêm trang
Phước tướng uy dung do tịnh nghiệp
Thánh tử đoan chánh kỳ diệu thay
Vàng sáng chiếu soi ba ngàn cõi
Chúng sinh ở những quốc độ ấy

*Lìa mọi phiền não cùng luận tranh
Tâm Từ kính thuận cùng khởi phát
Đều từ uy lực Bồ-tát sinh
Dòng vua Du-đàn thêm hưng thịnh
Nói tiếp truyền thống Chuyển luân vương.
Kinh thành với nhiều kho châu báu
Các thứ báu quý đều đầy ngập
Dạ-xoa, La-sát, Cưu-bàn-trà
Tu-la, Mật Tích cùng Thiên chúng
Bảo vệ nơi Bồ-tát ngự cư
Không lâu đều sẽ đạt giải thoát
Tất cả hướng về đạo Bồ-đề
Nguyện chóng như Ngài thành Chánh giác.*

M